ECLI:LV:RAT:2020:0520.11087116719.3.S
Krimināllieta Nr. 11087116719
Lietas arhīva Nr. KA04-435-20/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 20. maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnese Ārija Ždanova
tiesnese Ligita Kuzmane
tiesnese Irīna Jansone

rakstveida procesā iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (trīs noziedzīgi nodarījumi), un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, saistībā ar apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāvja Jura Puriņa iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 19.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (2019.gada 7.septembris), un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

/pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (2019.gada 16.septembris), un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

/pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (2019.gada 17.septembris), un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem sodi daļēji saskaitīti un sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņš skaitīts no 2019.gada 19.decembra.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2019.gada 24.septembra līdz 2019.gada 18.decembrim.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

/pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Drošības līdzeklis /pers. B/ nav noteikts.

Piedzīta no /pers. A/ par labu SIA "Damas" kaitējuma kompensācija EUR 199 (viens simts deviņdesmit deviņi *euro*).

Piedzīta no /pers. A/ par labu SIA "Rimi Latvia" kaitējuma kompensācija EUR 11,98 (vienpadsmit *euro* 98 centi).

Piedzīti no /pers. A/ valsts labā EUR 150 (viens simts piecdesmit *euro*) par aizstāvja veikto darbu.

Piedzīti no /pers. B/ valsts labā EUR 100 (viens simts *euro*) par aizstāvja veikto darbu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu izlemta rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem.

[2] Noziedzīgi nodarījumi izdarīti pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajos apstākļos.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz samazināt viņam noteikto sodu, jo pēc iespējas ātrāk vēlas atgriezties ģimenē.

[4] Apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis J.Puriņš iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 551.panta pirmās daļas 2.punktam, spriedums tiek pārsūdzēts sekojošu apsvērumu dēļ.

Sprieduma nepareizība, aizstāvja ieskatā, izpaužas tādējādi, ka, nosakot sodu, pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā kā atbildību pastiprinošu apstākli ir norādījusi, ka 2019.gada 7.septembrī noziedzīgu nodarījumu /pers. A/ izdarījis narkotisko vielu ietekmē.

Šādai lietas faktisko apstākļu interpretācijai aizstāvis nepiekrīt, jo no sprieduma aprakstošās daļas neizriet, ka /pers. A/ 2019.gada 7.septembrī noziedzīgo nodarījumu būtu izdarījis narkotisko vielu ietekmē.

Aizstāvis norāda, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu, kā atbildību mīkstinošu apstākli ņēmusi vērā to, ka /pers. A/ atzina vainu un nožēloja izdarīto.

Aizstāvja ieskatā, attiecībā uz /pers. A/ ir saskatāms arī Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktā minētais atbildību mīkstinošais apstāklis, tas ir, /pers. A/ visu pirmstiesas procesu, sniedzot liecības procesa virzītājiem, aktīvi sadarbojās ar izmeklēšanu un veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu.

Aizstāvja ieskatā, /pers. A/ 2019.gada septembrī izdarītie noziedzīgie nodarījumi, ir nevis vairāki patstāvīgi noziedzīgi nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību Krimināllikuma 50.panta izpratnē, bet gan viens atsevišķs noziedzīgs nodarījums.

Aizstāvis norāda, ka, ja arī ir pamats, nosakot /pers. A/ sodu, ņemt vērā atbildību pastiprinošo apstākli un tikai vienu atbildību mīkstinošo apstākli, tad /pers. A/ noteiktais sods nav samērīgs ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, un tas ir nosakāms mazāks.

[5] Apsūdzētais /pers. B/ spriedumu nav pārsūdzējis, nav izteicis viedokli par iesniegtajām apelācijas sūdzībām.

[6] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu, ja apelācijas sūdzībā vai protestā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un ja lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem, lietu var iztiesāt rakstveida procesā.

[7] Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punkta kārtībā Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurore Līga Īzaka iesniegusi viedokli par apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka spriedums ir atceļams daļā par /pers. B/ noteikto soda mēru par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, taisot šajā daļā jaunu spriedumu.

Prokurore norāda, ka pirmās instances tiesa, nosakot soda veidu apsūdzētajiem saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ir ņēmusi vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas noteikumiem, nosakot soda mēru, tiek ņemti vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi.

Par apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa atzinusi apsūdzēto vainas atzīšanu un izdarītā nožēlu. Par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa atzinusi to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī par abu apsūdzēto atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu tiesa atzinusi to, ka 2019.gada 7.septembrī katra apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

Prokurore uzskata, ka tiesa nepamatoti par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzinusi to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo /pers. B/ uz šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi bija agrāk nesodīta persona (sodāmības dzēstas). Ņemot vērā minēto, /pers. B/ minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis – recidīvs – un, lai arī apelācijas protests šajā daļā iesniegts netika, ir pamats /pers. B/ noteiktā soda mēra pārskatīšanai.

Attiecībā par apsūdzētajam /pers. A/ inkriminētajiem trīs noziedzīgajiem nodarījumiem, par katru noziedzīgo nodarījumu noteikto sodu prokurore uzskata par samērīgu un atbilstošu Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam soda mērķim, jo apsūdzētais īsā laika posmā ir izdarījis trīs mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus, kas atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā noteiktajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai atzīstami par mazāk smagiem noziegumiem.

Kā izriet no pirmās instances tiesas sprieduma, tiesa soda mēra noteikšanā ņēmusi vērā /pers. A/ konstatēto atbildību pastiprinošo apstākli viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tomēr vienlaicīgi spriedumā norādījusi, ka ņem vērā apsūdzētā vainas atzīšanu un izdarītā nožēlu, kā arī ir novērtējusi apstākli, ka apsūdzētais piekritis lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes.

Prokurore konstatē, ka tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu nav atzinusi to, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Vienlaicīgi konstatē, ka tiesa norādījusi, ka soda noteikšanā ņēmusi vērā apsūdzētā personību raksturojošās ziņas un ir motivējusi, kāpēc par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ sods ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Tiesas noteiktais sods par katru noziedzīgo nodarījumu nav atzīstams par pārāk bargu un ir atbilstošs izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam, cietušajiem radītajam mantiskajam zaudējumam un apsūdzētā personībai. Turklāt bez ievērības nav atstājams apstāklis, ka tiesa, nosakot /pers. A/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ir piemērojusi sodu daļējas saskaitīšanas principu.

/pers. A/ apelācijas sūdzībā nav norādīti tādi apstākļi vai viņa personību raksturojoši dati, kas tiesai nav bijuši zināmi sprieduma taisīšanas brīdī. Pozitīvi vērtējams norādītais, ka /pers. A/ ir izpratis savas rīcības sekas, pēc atbrīvošanās plāno atlīdzināt cietušajiem radīto zaudējumu, tomēr, prokurores ieskatā, minētie apstākļi neatbrīvo apsūdzēto no atbildības par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Prokurore uzskata par nepamatotu aizstāvja apelācijas sūdzībā norādīto, ka no sprieduma aprakstošās daļas neizriet, ka /pers. A/ 2019.gada 7.septembrī izdarīto noziedzīgo nodarījumu būtu izdarījis narkotisko vielu ietekmē. Pārsūdzētā nolēmuma aprakstošā daļa satur iepriekš norādīto, turklāt tiesa pamatoti atzinusi /pers. A/ atrašanos narkotisko vielu ietekmē 2019.gada 7.septembrī par atbildību pastiprinošu apstākli.

Attiecībā uz aizstāvja apelācijas sūdzībā norādīto, ka /pers. A/ būtu konstatējams vēl viens atbildību mīkstinošs apstāklis, prokurore uzskata, ka /pers. A/ nav veicinājis noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē.

Prokurore nepiekrīt aizstāvja norādītajam, ka /pers. A/ inkriminētie trīs noziedzīgie nodarījumi ir uzskatāmi par vienu atsevišķu noziedzīgu nodarījumu. Minētais aizstāvja uzskats ir pretējs tiesību teorijā nostiprinātajām atziņām par vienota nodoma un kopēja galamērķa esību, kas savā kopībā izveido vienotu noziedzīgu nodarījumu.

Prokurore uzskata, ka, izskatot krimināllietu Kriminālprocesa likuma 499.panta kārtībā, nav pieļauti procesuāli pārkāpumi un /pers. A/ inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir noteikta pareiza juridiskā kvalifikācija.

Ņemot vērā iepriekš minēto, prokurore norāda, ka /pers. B/ sods par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu būtu nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā uz 1 mēnesi 15 dienām, pārējā daļā spriedumu atstājot negrozītu.

Motīvu daļa

[8] Apsvērusi apelācijas sūdzībās izteiktos lūgumus un prokurores viedokli, tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. B/ noteikto sodu un šajā daļā taisāms jauns spriedums. Pārējā daļā spriedums kā tiesisks un pamatots ir atstājams negrozīts.

[9] Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa konstatējusi visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā /pers. A/ darbības atzītu par noziedzīgiem nodarījumiem un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, bet /pers. B/ darbības – pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 180.panta pirmās daļas.

[10] Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka apsūdzētie ir sodāmi par šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Nosakot sodu un tā mēru apsūdzētajam /pers. A/, saskaņā ar Krimināllikuma 35.,46.panta nosacījumiem tiesa ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, vērtējusi atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, nosacījumu, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot sodu un tā mēru apsūdzētajam /pers. B/, saskaņā ar Krimināllikuma 35.,46.panta nosacījumiem tiesa ņēmusi vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, vērtējusi atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, nosacījumu, ka soda mērķis ir

aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[11] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarījis trīs mazāk smagus noziegumus, kas vērsti pret īpašumu, bet /pers. B/ – mazāk smaga nozieguma, kas vērsts pret īpašumu, mēģinājumu.

[12] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi un ņēmusi vērā pie soda noteikšanas apsūdzēto personību raksturojošos datus, atkārtotai to vērtēšanai apelācijas instances tiesā nav likumīga pamata.

Nekādas jaunas apsūdzēto personību raksturojošas ziņas apelācijas instances tiesai netika iesniegtas.

[13] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākli atzīts tas, ka viņi atzina savu vainu un nožēloja izdarīto.

Citus apsūdzēto atbildību mīkstinošus apstākļus, ko nebūtu vērtējusi pirmās instances tiesa, tiesas kolēģija nekonstatē, arī apelācijas sūdzībās uz tādiem nav norādīts.

Apsūdzētie saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu ir izmantojuši savas tiesības sadarboties ar procesa virzītāju un izvēlējušies vienkāršāku procesa veidu, taču tas nav atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta atziņa 2008.gada 21.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKK-232/2008*). Pirmās instances tiesa to ir ņēmusi vērā, nosakot apsūdzētajiem sodu.

Nav pamata atzīt par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli aktīvu sadarbošanos ar izmeklēšanu un noziedzīgā nodarījuma atklāšanas un izmeklēšanas veicināšanu, kā to lūdz viņa aizstāvis.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka par atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstama vainīgā aktīva rīcība, veicinot noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu. Juridiskajā literatūrā norādīts, ka aktīvā rīcība var izpausties tādējādi, ka vainīgais sniedz pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm informāciju, kura tām nebija zināma. Tā var būt informācija par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, norādot uz tā izdarīšanas vietu, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīkiem un līdzekļiem un to atrašanās vietu, var izpausties kā priekšmetu izdošana, kam kriminālprocesā var būt pierādījumu nozīme un citāda aktīva rīcība, palīdzot pierādījumu savākšanā kriminālprocesā (*U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I–VIIII nodaļa) – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015, 209.lpp.*).

Apelācijas instances tiesa šādu aktīvu apsūdzētā /pers. A/ rīcību nekonstatē un ne apsūdzētais, ne aizstāvis nav norādījuši uz konkrētu liecību saturu, kas veidotu Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto atbildību mīkstinošo apstākli. Apstāklis, ka apsūdzētais uzreiz pēc aizturēšanas, nopratināšanas laikā atzinies viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un nav atteicies liecināt par noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļiem nenozīmē, ka viņš pats aktīvi veicinājis noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu.

[14] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli pamatoti atzīta noziedzīga nodarījuma izdarīšana narkotisko vielu ietekmē.

Tiesas kolēģija konstatē, ka par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu nepamatoti atzīts tas, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, un izslēdz minēto atbildību pastiprinošo apstākli.

Izslēdzot atbildību pastiprinošo apstākli – recidīvu –, tiesas kolēģija uzskata par nepieciešamu mīkstināt /pers. B/ piespriesto sodu un piekrīt prokurores viedoklim par viņam nosakāmo sodu.

No Sodu reģistrā pieejamās informācijas redzams, ka /pers. B/ pēdējo reizi sodīts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.aprīļa spriedumu ar piespiedu darbu uz 200 stundām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 mēnešiem 25 dienām. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 14.aprīlī, pamatsods izciests 2016.gada 26.februārī.

Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 3.,4.punkts noteic, ka par nesodītām atzīstamas pēc viena gada – personas, kas izcietušas īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, (..) bet papildsoda piemērošanas gadījumā – gadu pēc papildsoda izciešanas laika beigām.

Krimināllikuma 63.panta devītā daļa noteic, ka sodāmības dzēšana un noņemšana anulē visas izdarītā noziedzīgā nodarījuma krimināltiesiskās sekas, izņemot tās, kuras likumā paredzētas, ja pirms sodāmības dzēšanas vai noņemšanas izdarīts jauns noziedzīgs nodarījums.

Krimināllikuma 44.panta ceturtā daļa noteic, ka (..) nosakot šo papildsodu [piespiedu darbs] kopā ar citiem pamatsoda veidiem, papildsoda izciešanas laiku skaita no dienas, kad stājies spēkā notiesājošs spriedums vai prokurora priekšraksts par sodu.

Sodāmība apsūdzētajam /pers. B/ dzēsta 2017.gada 27.februārī.

Tiesa konstatējusi, ka apsūdzētajam uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi bija piemērots drošības līdzeklis citā kriminālprocesā, taču minētais apstāklis nedod likumīgu pamatu tiesai atzīt noziedzīgu nodarījumu recidīvu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli šajā kriminālprocesā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2019.gada 7.septembrī, atzīta noziedzīgā nodarījuma izdarīšana narkotisko vielu ietekmē.

Nav pamatota aizstāvja norāde, ka no sprieduma aprakstošās daļas neizriet, ka minētais noziedzīgais nodarījums būtu izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu, tiesas kolēģija konstatē, ka tā aprakstošā daļa satur norādi par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu narkotisko vielu ietekmē.

No lietas materiālos esošā Medicīniskās pārbaudes protokola izriet, ka apsūdzētajam /pers. A/ 2019.gada 7.septembrī klīniski konstatēts narkotisko, psihotropo vielu reibums (1.sējuma 90.lietas lapa).

[16] Apsūdzētā /pers. A/ norāde, ka vēlas ātrāk atbrīvoties, lai saglabātu ģimeni (faktiskā sieva un 4 gadus vecs bērns), ir vērtējama pozitīvi, taču nedod likumīgu pamatu noteiktā soda samazināšanai.

Tiesas kolēģija secina, ka šis apstāklis nav atturējis apsūdzēto no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[17] Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu līdz vienam gadam. Apsūdzētajam /pers. A/ tiesas noteiktais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz trīs mēnešiem par katru noziedzīgu nodarījumu – ir atbilstošs izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un apsūdzētā personībai.

Nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, tiesa piemērojusi apsūdzētajam labvēlīgu daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Apstāklis, ka apsūdzētais un viņa aizstāvis nepiekrīt pirmās instances tiesas piespriestajam sodam, ir viņu subjektīvais viedoklis par piespriestā soda bargumu un nedod likumīgu pamatu tā mīkstināšanai.

Ne aizstāvis ne apsūdzētais sūdzībā nav norādījuši uz apstākļiem, kas dotu likumīgu pamatu soda mīkstināšanai. Pirmās instances tiesa motivējusi, kāpēc uzskata par nepieciešamu noteikt sodu brīvības atņemšanas veidā, un tiesas kolēģija šai motivācijai pievienojas.

Attiecībā uz apsūdzētajam /pers. B/ noteikto sodu tiesas kolēģija pievienojas prokurores izteiktajam viedoklim un, izslēdzot atbildību pastiprinošu apstākli – recidīvu –, par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu uzskata par iespējamu sodu noteikt īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā uz 1 mēnesi 15 dienām.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.[1],563.pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 19.decembra spriedumu atcelt daļā par apsūdzētajam /pers. B/ noteikto sodu.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574.,575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesai.

Tiesnese	Ārija Ždanova
Tiesnese	Ligita Kuzmane
Tiesnese	Irīna Jansone